

BANDSÆTTELSE AF UKENDT GERNINGSMAND.

Af

P. Severinsen.

I min Afhandling „Hr. Jochum i Alsted“ i forrige Bind har jeg S. 106—117 givet et Bidrag til en historisk Skildring af den gamle Skik, Bandsættelse af ukendt Gerningsmand. Denne Sag var i sin Tid Genstand for Uenighed mellem Rigsarkivar V. A. Secher og Rethistorikeren L. Holberg, idet Secher havde fremsat den mærkelige Tanke, at det skulde være noget, der var opstaaet i luthersk Tid. Jeg har medtaget Eksempler paa, at det selvfølgelig netop er en nedarvet middelalderlig Skik, som det tog Tid for de evangeliske at tage klar Stilling til, og som Folket først endnu senere blev færdig med.

Under Arbejde med Ansgars og hans Tids Historie blev jeg i Vinter opmærksom paa et langt ældre Vidnesbyrd om Skikken i Klostrene, og jeg finder det rigtigt at tilføje dette.

Kejser Ludvig den Fromme var paa en helt anden Maade end hans Fader interesseret i Klostrene. Karl den Store vilde — mod Klostrenes Idé — gøre dem

til Kulturanstalter. Ludvig følte med de Munke, der vilde have det oprindelige Klosterideal frem, og han fandt Manden i Abbeden Benedikt fra Aniane. Han stiftede for ham et nyt Kloster i Kejserresidentsens umiddelbare Nærhed, Kornelimünster ved Aachen. Det blev indviet i Juli 817. Ved samme Tid samlede han Rigets Abbeder i Aachen til et Reform-Møde, og der vedtoges en lang Række Bestemmelser, hvorved Benediktinerregelen baade indskærpedes og skærpedes i den nye Benedikts Aand.

Blandt disse Paragrafer læser man ogsaa:

§ 64. At angaaende et Tyveri af ukendt skal der ske Bøn og Udelukkelse fra Christi Legeme og Blod, indtil den skyldige tilstaar.

I Tidens Løb er denne Klosterpraksis blevet til den uhyggelige Forbandelse, hvoraf en Del er aftrykt S. 108.

